

Od ateisty k vědci věřícímu v Bibli

Dr. Jerry Bergman, 21.12. 2011

Abstrakt:

Kdysi byl ateista, ale Bůh mu díky vědeckému výzkumu otevřel oči, takže nyní pevně věří v inteligentní design a Boha Stvořitele.

Úvod

Profesor František (Frank) Vyskočil z Univerzity Karlovy v Praze je mezinárodně známý svým průkopnickým neurofyziologickým výzkumem. Kdysi byl ateista, Bůh otevřel díky jeho vědeckému výzkumu oči, takže nyní pevně věří v inteligentní design a Boha Stvořitele.

Jeho ateistický otec, policista, se často vysmíval duchovním, ale Vyskočil obdivoval otcovu logiku a jeho četné historiky o tom, jak sbíral důkazy, které nakonec vyřešily zločin. Jeho matka byla ze statku a jedním z jejích hlavních osobních rysů - kromě rodinné lásky - byla obrovská zvědavost. Vyskočil se domnívá, že kombinace matčiny zvědavosti a otcovy logiky ho ovlivnila v tom, že se stal vědcem.

Jeho vzdělání

František vystudoval s vyznamenáním biologii a chemii a absolvoval postdoktorandské studium v Ústavu biomedicínského výzkumu v Praze. Jeho postdoktoráská práce se týkala výzkumu chemických a elektrických vlastností nervových synapsí, neuronů, membránových pump, desenzibilizace léčiv a několika dalších oblastí biologie. Jeho první vědecký článek, založený na biochemických experimentech s dýcháním žabích svalů, byl publikován v nejuznávanějším mezinárodním vědeckém časopise *Nature* (Novotný a Vyskočil 1961) a od té doby publikoval v *Nature* několik dalších článků (Vyskočil 1980). Vyskočil v současnosti publikoval více než 450 článků v recenzovaných vědeckých časopisech, z toho 165 v mezinárodních vědeckých časopisech.

Některé z jeho publikací jsou dnes považovány za stěžejní články v oboru. Vyskočilovy práce o iontové citlivých elektrodách a nekvantové neurotransmisi byly ve vědecké literatuře citovány více než 3000krát s průměrnou citovaností 110 citací ročně.

Jeho články byly navíc citovány více než 3600krát a jeho poznatky byly dále rozpracovány dalšími badateli. Jeden z jeho článků byl dokonce vybrán od Insti-

tute of Scientific Information ve Filadelfii (USA) jako Citation Classic. Za své vědecké úspěchy byl Vyskočil zvolen členem Učené společnosti České republiky, komunity elitních vědců vybraných svými kolegy. Po pádu komunismu v roce 1989 byl jmenován profesorem na Univerzitě Karlově a konečně mu bylo umožněno vycestovat na Západ a pracovat s kolegy, včetně několika nositelů Nobelovy ceny.

Profesor uvažuje o Bohu

Během svých školních let měl jen málo pochybností o evoluční teorii jako logickém vysvětlení vzniku a vývoje života. V té době věřil, že vesmír a veškerý život lze vysvětlit přírodními zákony působícími na hmotu. Byl pobouřen zvěrstvy páchanými ve jménu náboženství a Boha považoval za lidský výmysl a náboženské aktivity za splněná přání, která mají pouze kulturní a historickou hodnotu.

Dr. Vyskočil se v době, kdy byl evolucionistou, občas podíval nad tím, proč mnozí vysoce vzdělání lidé, včetně Dr. Karla Weniga, vedoucího katedry fyziologie Univerzity Karlovy, věří v Boha – i když tiše kvůli represím ze strany komunistického režimu. Vyskočilovy pochybnosti o evoluci začaly v době, kdy studoval neuronové synapse:

Hluboce na mě zapůsobila úžasná složitost těchto údajně jednoduchých spojení mezi nervovými buňkami. "Jak by mohly být synapse a genetické programy, které jsou jejich základem, produktem pouhé slepé náhody?" ptal jsem se. Opravdu mi to nedávalo smysl (Vyskočil 2011).

Jeho pochybnosti o evolučním scénáři se ještě posílily v Leningradě (dnes Petrohrad), kde na počátku 70. let vyslechl přednášku slavného ruského vědce, profesora Jefima Libermana. Liberman došel k závěru, že mutace a selekce nemohou vysvětlit vývoj nových druhů. Jednou z myšlenek, o nichž se na přednášce hovořilo, byla teorie, že takzvaná retrovirová RNA příležitostně zasahuje do přepisu DNA buňky, mění její genom a podporuje evoluci. Po přednášce se někdo z Ústavu evoluční fyziologie a biochemie zeptal: "Odkud se tedy tyto viry vzaly?". Profesor Liberman vytáhl Bibli a řekl: "Přečtete si Bibli, příběh o stvoření v Genesis zejména." Později se ho ve vestibulu ústavu doktor Vyskočil zeptal, jak vážně to myslí s kreacionismem. Odpověděl:

Jednoduché bakterie se mohou dělit každých 20 minut a mají přibližně 2000 různých bílkovin, z nichž každá obsahuje 20 typů aminokyselin uspořádaných do řetězců po 200 aminokyselinách. K tomu, aby se vyvinuly životu prospěšné varianty pomocí mutací jednotlivých nukleotidů, by mělo být zapotřebí nikoli 3×10^9 let (předpokládaná doba existence života na Zemi), ale asi 10^{50} let. Na to prostě není dost času (Vyskočil 2011).

Vědci nyní vědí, že neopravené jednonukleotidové mutace (STM) jsou příliš vzácné na to, aby mohly být hlavním mechanismem pro evoluce a většina z nich je stejně škodlivá nebo téměř neutrální. Dr. Liberman dodal, že DNA se často skládá z opakujících se sekvencí v podobě krátkých tandemových repetit, které mutují milionkrát až 10 milionkrát rychleji než STM. Ani v tomto případě by většina mutací nemohla hrát v evoluci významnou roli, protože jsou chaotické a nebezpečné a obvykle je účinně eliminují bodyguardi DNA - samoopravné mechanismy. Mnoho opravných systémů buňky zachytí většinu všech chyb, dokonce i dvouvláknové zlomy DNA. V opačném případě bychom pravděpodobně brzy vyhynuli nebo bychom byli přinejmenším obklopeni monstry kvůli nepředvídatelné povaze takových genetických poškození.

Liberman došel k závěru, že vysvětlení Bible v Genesis dává mnohem větší smysl. Tento profesorův komentář přiměl Vyskočila, aby o tomto tématu diskutoval s několika kolegy a přáteli. Vyskočil nakonec dospěl k závěru, že "Bible, ačkoli není vědeckou knihou, ve skutečnosti souzní s opravdovou vědou".

Jeho vědecká práce

Jeden z Vyskočilových objevů, který učinil paralelně a nezávisle na nositeli Nobelovy ceny B. Katzinovi 1977, se týkal uvolňování neurotransmiterů v neurosynapsi. Chemické látky uložené v drobných vezikulách uvnitř nervového zakončení se uvolňují jako bublinky šumící z hladiny sodovky. Okamžité vícenásobné uvolnění neurotransmiterů během nervového impulsu může aktivovat další nervovou nebo svalovou buňku, a tím přenést signál dál. Jeho výzkum zjistil, že kromě tohoto rychlého uvolňování dochází i k pomalému úniku, který reguluje vývoj synapsí. Po narození působí pomalé uvolňování jako lokální hormon, který udržuje zralé synapse v kondici pro jejich nervově přenosové funkce.

Při studiu synapse byl Vyskočil ohromen složitostí tohoto údajně jednoduchého spojení mezi dvěma nervovými buňkami. Dozvěděl se, že drobná dvojice sousedících pre- a postsynaptických membrán není jako dva vodní vaky s otvory pro kvanta a netěsnícími záplatami pro nekvantové uvolňování, jak se dříve předpokládalo. Existuje obrovská složitost a koordinace souborů činností, počínaje syntézou přenašeče, jako je acetylcholin, který je pumpován do vezikul. Do procesu se zapojuje také priming a dokování vezikul, elektrické otevření vápníkových kanálů nervovými hroty, splynutí membrán vezikul a nervu, vypuzení transmitteru a vazba transmitteru na receptor, která způsobí otevření iontového kanálu a indukci nového hrotu.

Navzdory stoletému výzkumu morfologie a funkce synapse stále neexistuje úplný seznam všech proteinů synapse. Počet proteinů potřebných k vytvoření struktury a funkce synapse zatím přesahuje 1000, což bylo mnohem více, než kdokoli očekával (Grant2006). I kdyby mohlo dojít k tzv. koevoluci způsobené mutacemi a selekcí tisíců variant způsobených těmito mutacemi, jak tvrdí evolucionisté, dospěl Vyskočil k závěru, že je nemožné, aby se systém synapse mohl objevit během 3×10^9 let předpokládané evoluce genomu.

Věda mění jeho život

Vyskočil si uvědomil, že pokud hledá alternativu ke svému obecně neuspokojivému materialistickému pohledu na vesmír a život, musí získat více informací o alternativách. Zjistil, že existuje pouze jedna možnost - nadpřirozený Stvořitel - a uvědomil si, že nadpřirozeno nemůžeme měřit dostupnými vědeckými nástroji. Dodal, že

Rychle jsem zavrhl polyteismus, animismus, buddhismus, hinduismus a různé druhy spirituality. Navíc jsem nebyl připraven přijmout Alláha na základě četby Koránu, který vyšel v češtině na počátku 70. let. A co Pán křesťanství nebo židovský Adonaj? Diskutoval jsem s několika kolegy a přáteli o jejich víře a náboženství. Jeden z nich byl římskokatolický fyzikální chemik a další byl členem místní Církve bratrské. a další byl synem biskupa Církve československé (Vyskočil 2011).

Dospěl k závěru, že jejich víra je založena na rodinné nebo místní tradici s malou znalostí zdroje víry, Bible. Naopak zcela výjimečný byl můj rozhovor s mladým talentovaným farmakologem, synem bývalého

ministra školství, který byl v Akademii známý jako "chlapec s Biblií". Tři roky nás s manželkou trpělivě prováděl základními biblickými poučkami, ukázal nám ... metodu, jak najít nebiblické principy a jak se osobně nejlépe "přizpůsobit" Božím požadavkům [1 Jan 5:3]. překvapilo nás..., že Bible není... v rozporu s žádným z hlavních objevů, které učinily přírodní vědy (Vyskočil 2011).

Na otázku "Bránila vám změna názorů ve vědeckém výzkumu?" odpověděl:

Vůbec ne. Každý dobrý vědec, bez ohledu na své přesvědčení, musí být co neobjektivnější. Ale moje víra mě změnila. Za prvé, místo abych byl přehnaně sebevědomý, vysoce soutěživý a nepřiměřeně pyšný na své vědecké schopnosti, jsem nyní vděčný Bohu za všechny schopnosti, které mám. Také místo toho, abychom nespravedlivě přisuzovali úžasné vzory projevující se ve stvoření slepé náhodě, se já a nemálo dalších vědců ptáme sami sebe: "Jak to Bůh navrhl?" Jsem vděčný za možnost nahlédnout do nitra těchto drobných zázračných výtvorů, živých buněk a orgánů. Namísto vyvyšování anonymní matky přírody chápu vesmír, život a lidstvo jako produkt tvůrčí činnosti Boha. Samozřejmě jsem si vědom toho, že používal a stále používá zákony fyziky a chemie... a tyto zákony můžeme do značné míry studovat a chápat (Vyskočil 2011).

Na otázku "Jak se dívá na zjevnou podobnost mezi fyziologickými a biochemickými systémy u tak odlišných živočichů, jako jsou červi a lidé?" odpověděl, že z fosilií

tvrdí se, že určité druhy rostlin a živočichů žily [evolucionisté tvrdí] možná miliony let bez jakýchkoli evolučních změn. Tomuto jevu se říká přerušovaná nebo "zamrzlá" evoluce. Tyto druhy často vymřely a byly nahrazeny více či méně odlišnými druhy. Je skutečností, že některé biochemické, buněčné a zjevné morfologické podobnosti lze vysledovat napříč paleontologickými obdobími a také v dnešní době existují identické geny fungující u červů, myši a člověka. To umožňuje laboratorní a preklinické testy mnoha užitečných léčiv na laboratorních zvířatech nebo humánnější testy na tkáňových kulturách, kde buněčné populace žijí pohodlně v Petriho miskách (Vyskočil 2011).

Dodal, že

evolucionisté se nesprávně domnívají, že podobnost a postupná složitost stovek biochemických, fyziologi-

ckých a morfologických systémů jsou důkazem evoluce. Evoluce je podle neodarwinismu poháněna variabilitou, genovými mutacemi a přirozeným výběrem neschopnějších potomků a evolucionisté se snaží přesvědčit sebe i veřejnost, že každý gen a z něj vycházející protein, každý enzym a metabolická kaskáda se objevily bez jakéhokoli "předem napsaného" programu. Že byly přetvořeny k relativní dokonalosti pouhou interakcí proměnlivé populace se změněným prostředím a v konkurenci s organismy, které jsou pro ně buď potravou, nebo predátory (Vyskočil 2011).

Dodal, že je pravda, že mnoho základních životních procesů

"je téměř identických u jednoduchých 'nizkých' a složitých 'vysokých' mnohobuněčných organismů. Patří mezi ně fotosyntéza u všech zelených rostlin (jednobuněčných řas) nebo přenos a spotřeba kyslíku téměř u všech živočichů a rostlin." Tuto skutečnost nedokumentuje evoluci ale spíše existence takových obecných procesů a podobností je vlastně důkazem inteligentního designéra. Inženýři mohou ve svých nových modelech použít úspěšné a osvědčené detaily, zatímco nepotřebné části jsou buď vyřazeny, nebo jsou v novém modelu ponechány pro další použití. V buněčných jádrech máme mnoho genů, které v našich tělech nikdy nevytvářejí žádné bílkoviny. ... Inženýři si také uvědomují, že někdy je efektivnější konstruovat podobné, ale ne identické, části paralelně v různých modelech (Vyskočil 2011).

Příkladem je rotační protonová pumpa v mitochondriální membráně, kterou Stvořitel používá v bičících mikroorganismů, aby jim umožnil pohyb, stejně jako čtyři kulatá kola starobylého Fordu Model T, která se stále používají v závodních vozech Formule 1. Podobnost u opic a lidí a živých systémů napříč skupinami živočichů (např. hemoglobin u červů a savců) a rostlin je důkazem, že Stvořitel použil podobné principy. Každý živý systém potřebuje energii, je závislý na fotosyntetické syntéze cukru a tuto nahromaděnou energii využívá k výstavbě a údržbě svých těl podobným způsobem. Je tedy jasné, proč "jedna mysl, která navrhovala vesmír, téměř jistě použila jeden soubor základních principů, jimiž se řídí příbuzné jevy" (Kline 1982, s. 52).

Featured in **Answers in Depth**
[<http://answersingenesis.org/bios/jerry-bergman/>]
[<http://answersingenesis.org/answers/in-depth/>]

¹ S tímto kdysi „chlapcem s Biblií“, dnes již asi 80letým, jsem se léta osobně stýkal během totality. A.T.